

Förordning om ändring i kulturmiljöförordningen (1988:1188);

utfärdad den 3 december 2015.

Regeringen föreskriver¹ i fråga om kulturmiljöförordningen (1988:1188)
dels att 35 a § ska upphöra att gälla,
dels att 35 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 35 c §, av följande lydelse.

35 §² Riksantikvarieämbetet ska som central myndighet

1. efter ansökan av en annan stat som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) söka efter närmare angivna kulturföremål som olagligt har förts bort från den staten och identifiera den som innehar föremålet,

2. underrätta berörda stater som ingår i EES då kulturföremål påträffats i Sverige som kan antas ha olagligt förts bort från en annan stat som ingår i EES samt ta emot motsvarande underrättelser,

3. göra det möjligt för de behöriga myndigheterna i den stat som kan återkräva ett sådant föremål enligt 6 kap. kulturmiljölagen (1988:950) att kontrollera att det är fråga om ett kulturföremål och vara en sådan behörig myndighet i Sverige,

4. i samarbete med den berörda staten vidta nödvändiga åtgärder för att bevara ett enligt 2 påträffat kulturföremål,

5. vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra handlingar som syftar till att undvika ett återlämnande,

6. agera som förmedlare mellan den återkrävande staten och den som innehar föremålet med avseende på återlämnandet,

7. underrätta den centrala myndigheten i den stat där svenska staten väckt talan om återlämnande och ta emot motsvarande underrättelser,

8. underrätta centrala myndigheter i andra stater om att talan om återlämnande väckts i Sverige och ta emot motsvarande underrättelser, och

9. i övrigt samarbeta med centrala myndigheter i andra stater.

Kontroll enligt första stycket 3 ska göras inom sex månader från det att underrättelse skett enligt samma stycke 2. Annars ska det som sägs i samma stycke 4 och 5 inte tillämpas.

¹ Jfr Europaparlamentet och rådets direktiv 2014/60/EU av den 15 maj 2014 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium och en ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 med bestämmelser om informations-systemet för den inre marknaden (IMI) (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2013:554.

35 c § Informationssystemet för den inre marknaden (IMI) ska användas för utbyte av information mellan behöriga myndigheter i Sverige och i andra stater inom EES enligt kulturmiljölagen (1988:950) och denna förordning.

Behöriga att använda IMI för kulturföremål är Riksantikvarieämbetet, Kungl. biblioteket, Riksarkivet, Nationalmuseum med Prins Eugens Waldemarsudde och Stiftelsen Nordiska museet. Riksantikvarieämbetet ska vara samordnare för IMI för kulturföremål, vilket innefattar att för Sveriges räkning ansvara för att ta emot och sända iväg ansökningar och underrättelser i förhållande till andra stater inom EES och att fungera som samtalspartner för Europeiska kommissionen i IMI-frågor om kulturföremål.

Bestämmelser om IMI finns i förordningen (2009:1078) om tjänster på den inre marknaden och i föreskrifter meddelade med stöd av den förordningen samt i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2016.

På regeringens vägnar

ALICE BAH KUHNKE

Daniel Ström
(Kulturdepartementet)